

[Kelm-Hansen]

sen af 1920'erne og i 1930'erne, hvor det også var tiltrængt med foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser og altså tiltrængt med det samarbejde mellem samfundet og erhvervslivet, som ministeren netop omtalte for et øjeblik siden.

Efter krigen blev denne garantiordning erstattet af direkte lån baseret på de såkaldte Marshallmidler, og efter at loven i en periode havde været indarbejdet i egnsudviklingsloven, fik vi den nugældende lov i 1967, hvor man er vendt tilbage til en ren garantiordning.

Loven giver mulighed for at yde garantier for op til 30 mill. kr. årlig, men i øjeblikket er der kun ydet i alt 9 garantier for sammenlagt knap 1 mill. kr. Det vil sige, at der ikke er nogen egentlig grund til at bevare ordningen, selv om det fremgår af materialet, at det har været med i overvejelserne at opretholde loven som en slags beredskabsordning, hvad der ville være ganske omkostningsfrit. Der er dog rent faktisk mulighed for, at der i særlige tilfælde vil kunne ydes en sådan garanti med folketingets tilslutning. Det rimeligste vil derfor være at ophæve loven. De ydede garantier vil naturligvis løbe tiden ud og ventes afviklet med udgangen af 1992.

Også for dette lovforslags vedkommende har de berørte erhvervsorganisationer været inddraget i overvejelserne og har givet deres tilslutning til ophævelsen. Det samme gør socialdemokratiet.

Jens Peter Jensen (V):

Også vedrørende dette lovforslag kan venstre give sin tilslutning og tilsige en velvillig udvalgsbehandling. Den behøver næppe at blive særlig lang.

Jeg vil lige gøre den bemærkning, at når vi nu afvikler en lovgivning af denne art, så er det ikke et udtryk for, at alt står vel til i erhvervslivet. Derfor lagde jeg mærke til ministerens ytringer om, at det kan blive aktuelt med en anden lovgivning. Ministeren vil da finde os hjemme til en fornuftig forhandling om det, så vi i givet fald kan få gjort den mere praktisk og hensigtsmæssig til opfyldelse af de formål, vi har med en sådan lovgivning.

Kjelgaard (KF):

Også i forbindelse med det foreliggende lovforslag kan jeg ikke lade være at udtrykke min glæde over, at erhvervslivet har været i stand til at skaffe den fornødne finansiering ved egen hjælp.

Men jeg vil gerne sige til ministeren – i særdeleshed i anledning af ministerens bemærkninger før – at vi er helt enige om, at et samarbejde mellem erhvervslivet og det offentlige er absolut påkrævet på en lang række områder, teknologisk, planlægningsmæssigt, miljømæssigt osv. Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at selv om der er mange gode elementer i en række af de erhvervsstøtteordninger, der findes, og i det samarbejde, der findes mellem det offentlige og erhvervslivet, er der også minusser, og der er en stor forskel på at samarbejde med erhvervslivet og så at belaste erhvervslivet med større eller mindre offentlige opgaver.

Vi vil også se positivt på det foreliggende lovforslag.

Lawaetz (FP):

Det samme gælder vores stillingtagen til dette lovforslag. Vi kan også tilslutte os det. Nu udtrykte jeg i forbindelse med lovforslag nr. L 73 glæde, og hr. Kjelgaard udtrykte yderligere glæde nu. For at vi ikke skal blive alt for glade, vil jeg undlade at sige noget om det nu.

Jeg forstår godt, at industriministeren kommer ind på principielle betragtninger. Det skal ikke drøftes i dag, men når man sammenligner med eksportkreditrådet, vil jeg gøre opmærksom på, at der er en stor forskel. Eksportkreditrådet har virket på en yderst sund måde og kunne måske gøres stærkere.

Man kan undre sig over, at denne lov ikke har været benyttet, da der ikke blev krævet den samme sikkerhedsstillelse. Men det viser vel, at man har kunnet skaffe pengene på gunstige vilkår. Derfor mener jeg, det er helt på sin plads, at man stryger denne lov.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag. Jeg skal henvisе til mine bemærkninger til det foregående lovforslag.

Janne Normann (RV):